

گزارش کوتاه علمی

کنه به دست آمد. این جنس پیش از این با معرفی یک گونه ناشناس از ایران گزارش شده بود (3) و این اولین گزارش یک گونه شناسایی شده از کنه‌های خانواده Polyaspididae از کشور محسوب می‌شود.

ویژگی‌های مهم افتراقی این گونه: سطح پشتی ایدیوزوما دارای یک صفحه‌ی پشتی تقریباً بیضی شکل بزرگ، یک صفحه‌ی دمی نسبتاً باریک (نسبت طول به عرض صفحه ۳-۴) و صفحات حاشیه‌ای به طور معمول کوچک و تقریباً بیضی شکل دارای ۱-۳ مو؛ موهای بدن با طول متوسط تا نسبتاً کوتاه، اغلب موها پهن؛ صفحه‌ی جنسی تقریباً بیضی شکل، ناحیه‌ی عقبی صفحه به راستای حاشیه‌ی عقبی پیش‌ران پاهای چهارم نمی‌رسد، به طور متراکمی پوشیده از اشکال چند وجهی کوچک، موهای سینه‌ای ۷۳ و ۷۴ سوزنی شکل و روی قسمت پایینی صفحه؛ ناحیه‌ی اسکروتینی بعد از پیش‌ران پاهای چهارم در زیر صفحه‌ی جنسی به هم وصل نشده است.

First report of *Polyaspis patavinus* Berlese (Acari: Mesostigmata: Polyaspididae) from Iran. Sh. Kazemi¹✉, I. Hasanvand², A. Arjomandinejad³ and Sh. Jafari²,
1- Department of Biodiversity, Institute for Science and High Technology and Environmental Sciences, Graduate University of Advanced Technology, Kerman, Iran; 2- Department of Plant Protection, Faculty of Agriculture, Lorestan University, Khoramabad, Iran; 3- Department of Plant Protection, Agriculture and Natural Resources Research Centre of Guilan, Rasht, Iran; Corresponding author: shahroozkazemi@yahoo.com✉.

Mites of the genus *Polyaspis* Berlese, 1881 belong to the family Polyaspididae (Uropodina: Polyaspididae) and *P. patavinus* Berlese, 1881 is its type species which its morphological details represented by Athias (1975, 1976).

نخستین گزارش کنه *Polyaspis patavinus* Berlese

(Acari: Mesostigmata: Polyaspididae) از ایران، شهرز کاظمی^۱✉، ایمان حسنونند^۲، علیرضا ارجمندی نژاد^۳ و شهریار جعفری^۲، ۱- گروه تنوع زیستی، پژوهشگاه علوم و تکنولوژی پیشرفته و علوم محیطی، دانشگاه تحصیلات تکمیلی صنعتی و فناوری پیشرفته، کرمان؛ ۲- گروه گیاه‌پزشکی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان؛ ۳- گروه گیاه‌پزشکی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی گیلان، رشت. مسئول مکاتبات: shahroozkazemi@yahoo.com✉.

کنه‌های جنس *Polyaspis* Berlese, 1881 متعلق به خانواده‌ی Polyaspididae (Uropodina: Polyaspididae) و دارای پراکندگی گسترده‌ای هستند و اغلب در خاک‌برگ، خز و حفرات داخل تنه درختان یافت می‌شوند و از نماتودها و بندپایان کوچکی مانند پادمان تغذیه می‌کنند (1). گونه‌ی تایپ این جنس *P. patavinus* Berlese, 1881 است که جزئیات مورفولوژیک آن توسط Athias (1975, 1976) توصیف شده است. از ویژگی‌های ظاهری اعضای این جنس می‌توان به دنداندار بودن موهای هیپوستومی دوم (h2)، صاف بودن موهای هیپوستومی سوم (h3) و فاقد دندان بودن انگشت متحرک کلیسر اشاره کرد. در بررسی‌های انجام شده در مورد کنه‌های خاک‌زی میان‌استیگمای گروه Uropodina در مناطق مختلف شمال کشور در ۱۰ سال گذشته (۱۳۸۲-۱۳۹۲)، گونه‌ی *P. patavinus* از مناطق مختلف استان‌های مازندران، گیلان و گلستان و اغلب از خاک‌برگ جنگل‌های این نواحی جمع‌آوری و شناسایی شد. همچنین در بررسی‌های انجام شده در اردیبهشت و خرداد ۱۳۹۲ روی کنه‌های خاک‌زی جنگل‌های بلوط در شهرستان خرم‌آباد نیز نمونه‌هایی از این

These mites occur in litter, moss, and tree holes and feed on nematodes and small arthropods such as collembolans (1). Some diagnostic characters of the genus are: hypostomal setae h2 serrate, h3 smooth and movable digit of chelicera edentate. In the studies on uropodid mites in north area of Iran during about 10 years (2003-2013), several specimens of different stages of *P. patavinus* were collected mostly from forest litter in different area of Mazandaran, Guilan and Golestan Provinces. Also, some specimens of the species were collected in soil and litter of oak forests in Khoramabad County in spring of 2013. Previously, the genus has been reported from Iran by introducing an unidentified species (3), and this is the first record of a *Polyaspis* species from Iran.

Some of the differential diagnostic characters of the species are as follows: A large suboval dorsal shield, a

relatively narrow pygidial shield (ratio of length/width 3–4), and usually small and suboval marginal platelets bearing 1–3 setae on dorsal idiosoma; idiosomal setae with medium length or relatively short, mostly widened; genital shield suboval, densely covered with small polygonal reticulation, sternal setae v3 and v4 needle-like, on posterior area of shield; inguinal shields not attached medially behind genital shield.

References

- (1) F. ATHIAS, *Acarologia*, 17 (3): 410–435, 1975;
- (2) F. ATHIAS, *Acarologia*, 18 (2): 194–216, 1976;
- (3) SH. KAZEMI and A. RAJAEI, *Persian Journal of Acarology*, 2, 63, 2013.